

Herman Jensen - 2016

<p>Der er sker meget, siden Herman Jensen startede i Idrætsforeningen, der er blandt andet kommet ny halbygning og omklædningsrum. Foto: Morten Stricker</p>

f t e

Utrættelig klubmand har været en del af fodboldklubben i 45 år

04 sep. 2016 kl. 13:00

Niklas Jeppesen (nikje@dagbladetholstebro.dk) - Foto: Morten Stricker.

Der er sker meget, siden Herman Jensen startede i idrætsforeningen, der er blandt andet kommet ny halbygning og omklædningsrum.

I omkring 45 år har Herman Jensen været involveret i Tvis Idrætsforening. Han kan bedst betegnes som en ambassadør for fodbolden i Tvis. I en by der er meget præget af håndbold, er han blevet synonym med fodboldklubben

»Jeg fatter simpelthen ikke, hvordan vores serie 5-hold kunne tabe 5-1 i sidste uge. Med de spillere vi havde med, så burde vi da vinde.«

Sådan indleder Herman Jensen interviewet, inden at der er blevet sagt andet. Han ville rigtig gerne have set kampen, men en operation få dage forinden gjorde, at en læge frarådede ham at køre bil. Det hører til de absolutte sjældenheder, at Herman Jensen misser en kamp, når hans fodboldhold fra Tvis er i aktion. Og hans fodboldhold, det er det i den grad.

I midten af 1980 startede Herman Jensen egen virksomhed, og holdt derfor en pause fra bestyrelsen. Han interesserede sig dog stadig for klubben.

For at forstå hvorfor 78-årige Herman Jensen er så passioneret omkring byens fodboldklub, så startede det hele med anlægningen af en carport tilbage i starten af 1970'erne. Herman og hans bror

Benny Henriksen var ved at bygge en carport til Hermans hus, da der en dag kom en fra idrætsforeningen forbi og spurgte, om de ikke kendte en, der kunne træne byens fodboldhold. Herman Jensen har gået turen fra boldrummet og ned til banen med udstyr hundredvis af gange. er Herman Jensen pegede med det samme på sin bror, som endte med at blive træner i Tvis. Da Benny Henriksen så blev spurgt, om han ikke kendte en, der kunne stå for ungdomsafdelingen, så gengældte han tjenesten og pegede på Herman, som i 1973 blev involveret i ungdomsafdelingen. Fra 1976 og 14 år i træk sad han i bestyrelsen. Resten er historie.

I midten af 1980 startede Herman Jensen egen virksomhed, og holdt derfor en pause fra bestyrelsen. Han interessede sig dog stadig for klubben. Foto: Morten Stricker

f t e

Hjørneflag og fyldte dunke

Men det er dog en historie, som stadig er ved at blive skrevet. På trods af at han flere gange har trukket sig tilbage fra bestyrelsen, og sagt at han hellere blot ville følge kampene fra sidelinjen, så er klubben så stor en del af ham, at han ikke kan lade være med at blande sig. Det er i høj grad på grund af fællesskabet.

»Det venskab, som jeg har til spillerne, betyder alt for mig. Hvis nu jeg bare kom og kiggede, uden at være en del af holdet, så ville det ikke være lige så sjovt at fejre sejrene i omklædningsrummet bagefter,« siger Herman Jensen

Med et prisværdigt engagement møder Herman Jensen op til stort set hver gang, der er træning og kampe. Her står han for at fylde dunke op, uddele linjeflag og for at gå den lange tur rundt om banen for at sætte hjørneflagene i. Han parkerer bilen én plads til højre for handicapparkeringen, for det er hans plads.

Der skal være styr på det, hvis han skal være med i klubben. Det gælder både udstyr, og dem som er involveret omkring fodboldklubben.

»Jeg kan simpelthen ikke have, at der ikke er styr på tingene. Det gælder både, hvis trøjerne er væk, og der ikke er styr på, hvem der skal gøre hvad. Det skal være så professionelt som muligt,« fortæller Herman Jensen

Hjælp i hårde tider

I hans lange karriere i fodboldklubben, så har han haft mange skiftende roller undervejs. For ham så handler fodbold om langt mere end 2x45 minutters kamp og træning to gange om ugen. Når livet har været svært, så har fodboldklubben været en drivkraft for Herman Jensen. Både under sygdom og tab af hans nærmeste.

»Jeg gik til strålebehandling i en periode, og her var tanken om, at jeg havde fodboldholdet, noget af det som fik mig til at holde modet oppe. Det sagde jeg også til spillerne, da vi havde afslutningsfest,« fortæller Herman Jensen.

Det samme gjorde sig gældende, da Herman Jensen for cirka tre år siden mistede sin kone Ruth, som han havde været sammen med siden skoletiden, og som også var involveret i Idrætsforeningen i Tvis. Det var en hård tid for ham, men også her var fodboldholdet med til at lette sorgen.

»Det gjorde mig rigtig glad og stolt, da der dukkede 15 fodboldspillere op til hendes begravelse. Det var stort for mig,« fortæller Herman Jensen og holder en sjælden pause mellem ordene.

Kunsten at kapre

Herman Jensen har gået turen fra boldrummet og ned til banen med udstyr hundredvis af gange. Foto: Morten Stricker

Pauserne mellem ordene er sjældne, for Herman Jensen har en masse på hjerte. Han har ved hjælp af fodboldklubben opnået et stort netværk, og det er tydeligt for enhver i hans selskab, at der er en masse sjove episoder og mennesker forbundet med hans tid i fodboldklubben. Han nåede dog aldrig selv for alvor at gøre sig gældende som aktiv spiller på fodboldholdet i Tvis. Det er der flere forskellige grunde til

»Jeg brugte alt min tid på at organisere, og når jeg blev skiftet ind til sidst i de kampe, hvor jeg var reserve, så mente de andre, at jeg brugte min tid på at få de andre holds spillere til at spille for Tvis, frem for at fokusere på kampen,« siger Herman Jensen med et grin.

Og netop det med at kapre spillere til fodboldholdet i Tvis er noget som Herman Jensen er berøgtet for. Da han var pædagogisk leder på en børnehave her i området, var det altid det samme spørgsmål som nye kollegaer blev budt velkomne med.

»Jeg spurgte dem altid, om de kunne lide fodbold. Hvis de svarede ja, så sagde jeg med det samme: Tvis Idrætsforening,« fortæller han med et smil.

Om han er ved købmanden, eller rundt i området omkring Tvis, så er der altid en sidemission. Desto flere han kan få til at troppe op til træning i fodboldklubben i Tvis, desto bedre er det. Det lykkedes ham også på et tidspunkt at få overtalt en prominent person til at spille, i hvert fald prominent i Holstebro-området den dag i dag.

»Jeg arbejdede sammen med H.C. Østerby, da han var pædagog og fik også ham overtalt til at spille over et glas øl. Selvom han er borgmester i dag, så hilser han da stadig, når han ser mig,« fortæller Herman Jensen.

Det er ikke kun spillere, som Herman Jensen har skullet overbevise om at gøre en indsats for klubben igennem årene. Inden klubben fik den luksus, at kommunen kom og kridtede banerne, så skulle der frivillige til.

»Jeg kendte heldigvis en hel del pensionister, som havde noget tid til overs. Så måtte jeg jo overbevise dem om, at det var en god idé, at de kridtede banerne op,« siger Herman Jensen med et smil.

Den lille røde bog

Der er gået et stykke tid, fra H.C. Østerby var aktiv fodboldspiller i klubben, og man selv skulle kridte banen, til den klub som Herman Jensen stadig er en del af i dag. Noget af det, der især skiller sig ud for ham, er måden, der kommunikeres på med den nymoderne teknologi.

»Før i tiden havde jeg en lille rød bog, hvor jeg havde navnene og telefonnumrene på en masse forskellige folk rundt omkring, som måske havde lyst til en kamp af og til,« siger Herman Jensen og tilføjer at han ikke er på Facebook, hvor størstedelen af kommunikationen på holdet foregår i dag. Mens snakken går på den røde bog, så undrer Herman Jensen sig over, hvad der egentligt er blevet af den i hjemmet på Engparken i Tvis. Et hjem, der er fyldt med alt fra porcelænsfigurer, som var en gave fra fodboldholdet, til en garderobe hvor der er flere jakker med Tvis Idrætsforenings logo trykt på.

Fælles for navnene i den røde bog er det dog, at de på det ene eller andet tidspunkt har krydset Herman Jensens vej. Om så de har været med til gadefodbold i Tvis, eller det er tilflyttere, som han har budt velkommen til Tvis med en kurv og et tilbud om at spille fodbold. Og der er efter sigende rigtig mange navne i den røde bog.

Ikke meget for at prale

Når det kommer til at handle for meget om Herman Jensen som person, så påpeger han med det samme, at han nødtigt vil prale, og egentligt heller ikke har brug for opmærksomhed, selvom han har spillet og stadig spiller en markant rolle i Tvis Idrætsforening og har været afgørende for den.

»Jeg er virkelig stolt over mit arbejde i idrætsforeningen, og jeg har haft utroligt mange sjove timer som en del af den. Jeg har dog aldrig haft et behov for hverken anerkendelse eller opmærksomhed,« forklarer Herman Jensen.

En af dem, som dog gerne vil fortælle, hvor meget Herman Jensen har betydet for idrætslivet i Tvis, er Jens Carlsen. Han har selv været frivillig i Tvis Idrætsforening, og han er ikke i tvivl om hvilken betydning Herman Jensen har haft for især fodboldholdene.

»En fodboldafdeling går altid lidt op og ned med hensyn til medlemmer og resultater. Hvis ikke Herman havde været der med sin gejst og energi, så havde der været flere år, hvor seniorfodbolden var lukket ned. Han er utrættelig,« siger Jens Carlsen.

Han mener samtidig, at det er altafgørende for et lille samfund som det i Tvis, at man har ildsjæle som Herman Jensen, der har lyst til at involvere sig i lokalidrætten.

»Man kan næsten ikke sætte stor nok pris på det, for hvis ikke man har de her ildsjæle, så er der altid en risiko for, at et lille samfund som vores kan gå lidt i stå, og det er i idrætsforeningen, at mange i byen mødes. Han holder tingene i gang, selv i dårlige perioder,« siger Jens Carlsen.

Fodbold frem for pubben

Hvis man spørger Herman Jensen, hvad fodboldklubben har betydet for ham, så handler det i høj grad om muligheden for at bruge sin tid til noget fornuftigt, især her de senere år i pensionisttilværelsen

»Jeg kunne sagtens have siddet på en pub et eller andet sted, men det havde der overhovedet ikke været lige så mange sjove timer i,« siger Herman Jensen.

Herman Jensen slutter der, hvor han startede interviewet. Med at ærgre sig over den forrige kamp. Både en ærgrelse over nederlaget, men også over ikke at have kunnet være til stede. Heldigvis betyder en ny uge, at der er en ny kamp. En ting er sikkert. Hvis helbredet er til det, så vil Herman Jensen følge sit fodboldhold. Både på ude- og hjemmebane. Præcis ligesom han har gjort de sidste mange år.

Vores kære far, svigerfar, morfar, farfar og oldefar

Herman Jensen

* 26. juni 1938

er stille sovet ind

Tvis, den 1. maj 2020

Børn, svigerbørn, børnebørn og oldebørn

Begravelsen finder sted fra Tvis Kirke
onsdag den 6. maj kl. 13.00

Mindeord om Herman af journalist Niklas Jespersen – Maj 2020

Herman Jensen har betrådt græsset på Tvis Stadion langt mere end de fleste. Han gik sjældent glip af hverken hjemme- eller udekampe. Derfor var der selvfølgelig også en fodbold på dødsannoncen. Arkivfoto: Morten Stricker

Herman Jensen har betrådt græsset på Tvis Stadion langt mere end de fleste. Han gik sjældent glip af hverken hjemme- eller udekampe. Derfor var der selvfølgelig også en fodbold på dødsannoncen. Arkivfoto: Morten Stricker

De vigtigste ingredienser i Herman Jensens liv var familien og fodbold. Den 1. maj sov han stille ind, men i en stor del af sit 81-årige liv viede han sin tid til fodbolden i Tvis. Når der skulle kappes spillere, være holdleder, køre med på de lange udebaneture eller blot fyldes dunke og sættes hjørneflag op, så var Herman på pletten.

10 maj 2020 kl. 08:28

Niklas Jeppesen nikje@dagbladetholstebro.dk

Tvis: En ukuelig optimist.

Der kommer til at mangle en markant skikkelse i Tvis og til familiesammenkomsterne, efter Herman Jensen sov ind 1. maj. Foto: Morten Stricker

f t e

Det var Herman Jensen, når det gjaldt sin tilgang til livet, men i den grad også, når det kom til sit fodboldhold. Mens andre valgte lidt mere pompøse og højtrangerende klubber, så kastede han hele sin kærlighed over Tvis. Et hold som i en god sæson spiller serie 3, mens det i de mere magre år sagtens kan hedde serie 5.

Herman Jensen havde samtlige titler, man kan forestille sig i de 50 år, han var en del af klubben, og selv på sit dødsleje kom han med et løfte til "sine drenge", som han ofte betegnede holdet.

- En uge inden han døde, forsøgte vi at forklare ham, hvilken vej det gik. Det ville han ikke tro på, han var stålsat på at være klar, når fodboldsæsonen begyndte igen, lyder det fra datteren Pia, som fortæller, at Herman var positiv og livsglad til det sidste.

Hvis man så meget som har snuset til fodbolden i Tvis, kan man ikke komme uden om Herman Jensen. I en by, som på mange måder har været gennemsyret af håndbold, forsøgte han at kapre spillere til sin fodboldklub.

Når han hørte på vandrørerne, at der var tilflyttere i byen, så kunne han sagtens finde på at opsøge dem og byde dem velkommen med ét spørgsmål. Spiller du fodbold? Hvis svaret var ja, eller alt andet end nej, så svarede han prompte "Tvis Fodbold".

Det var ikke kun tilflyttere, som fik det velkomstspørgsmål. Da døtrene præsenterede deres kærester, var Herman Jensens første spørgsmål, om de spillede fodbold. Det gjaldt også, når børnebørnene præsenterede deres kærester. Han holdt af ethvert nyt medlem af familien, men velkomsten gik lidt lettere, hvis man spillede fodbold.

Herman Jensen fortalte sågar i [et interview med Dagbladet i 2016](#), at han havde svært ved koncentrere sig om spillet på banen, når han spillede en sjælden kamp i sine yngre år, fordi han gik mere op i at overtale modspillerne til at spille for Tvis Fodbold, som han værdsatte så højt.

- Det venskab, som jeg har til spillerne, betyder alt for mig. Hvis nu jeg bare kom og kiggede, uden at være en del af holdet, så ville det ikke være lige så sjovt at fejre sejrene i omklædningsrummet bagefter, sagde han dengang.